

Wiesława Matuszewska-Kola, Andrzej Kola, Ryszard Boguwolski

Osieczek, pow. Wąbrzeźno.
Stanowisko 1, 3

Informator Archeologiczny : badania 7, 201-202

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWY ŚWIĘTÓW, pow. Nysa

Muzeum w Nysie

Badania prowadził mgr Wacław Romiński,
Finansował WKZ w Opolu, Pierwszy sezon
badań, Osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko położone jest na wzniesieniu 263,7 m n.p.m., znajdującym się na północ od wsi Nowy Świętów i na zachód od szosy Nysa - Głuchołazy. Północną część wzniesienia zajmuje czynna piaszczynowa stanowiąca główne zagrożenie stanowiska.

W trakcie prac założono 5 wykopów o łącznej powierzchni 160 m². W wykopie II na głębokości 1,20 m odsłonięto fragment dużej jamy zagłębiającej się w calcu do głębokości 1,65 m. Jej wypełnisko stanowiła popielato-szaro-brunatna i szaro-popielato-żółta, glina zawierająca ułamki węgla drzewnego, ślady polepy oraz średniej wielkości otoczaki, które dość licznie wystąpiły szczególnie w partii dennej obiektu.

Nieliczny materiał ceramiczny pozwala wstępnie datować osadę w Nowym Świętowie na okres wczesnego średniowiecza / VIII - IX w./.

Badania będą kontynuowane.

OSIECZEK, pow. Wąbrzeźno
Stanowisko 1, 3

Katedra Archeologii
Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika
w Toruniu
Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadzili mgr Wiesława Matuszewska-Kola, mgr Andrzej Kola oraz mgr Ryszard Boguwołski / autor sprawozdania/. Finansowało Prezydium PRN w Wąbrzeźnie, Drugi sezon badań, Grodziisko i cmentarzisko wczesnośredniowieczne.

Kontynuowano prace we wschodniej części grodziiska, gdzie założono ciąg wykopów w układzie szeregowym, w pasie wschód-zachód. Trzy sondy / I - III/, każdy o wymiarach 4 x 4 m usytuowano na majdanie, wykopy /IV - V/ również o wymiarach 4 x 4 m przecinały wewnętrzny stok wału.

W wkopach na majdanie układ warstw osadniczych był analogiczny jak w roku ubiegłym. Pod warstwą brunatnej ziemi na głębokości 80 cm wystąpiła wczesnośredniowieczna warstwa kulturowa o przeciętnej miąższości około 75 cm, na treść

której złożyla się ceramika, kości zwierzęce, polepa i węgle drzewne. Do stałych elementów osadniczych odkrytych w tej warstwie należy budowla typu półziemiankowego, odsłonięta w wykopie III i częściowo IV. W rzucie poziomym zarysowała się ona w kształcie regularnego prostokąta wchodząc w profil północny i wschodni. Zarejestrowane jej wymiary na głębokości 135 cm wynosiły 265 x 305 cm. Spąg jej uchwycono na głębokości 190 cm, gdzie od strony ściany zachodniej wystąpił piec utworzony z kamieni polnych, noszących ślady okopcenia. Poza obrębem chaty, w bezpośrednim sąsiedztwie jej ściany zachodniej wystąpiły trzy ślady po kółkach pionowych w postaci brunatnych kolistych zacieków o średnicy 6 cm, zagłębionych w gliniasty całec.

W wykopie IV odkryto na długości 1,5 m jądro wału, które stanowi żółtopopielaty piasek i glina. W tej partii obiektu nasyp tworzący wał został całkowicie zniwelowany przez prace polowe, a obecna jego wysokość wynosi jedynie 95 cm.

W czasie trwania prac badawczych w odległości 400 m w kierunku południowo-zachodnim od grodziska podczas kopania fundamentów przypadkowo natrafiono na dwa pochówki szkieletowe. Materiał zabytkowy: kabłączek skroniowy i nóż żelazny pozwala określić chronologię cmentarzyska na XII wiek, co funkcjonalnie można powiązać z osadnictwem badanego grodu.

Owidz, pow. Starogard Gdański

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Anna Wapńska.
Finansowało Muzeum Archeologiczne w
Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Grodzisko
wczesnośredniowieczne / IX-X w. /

Grodzisko wyżynne leżące około 500 m na północny-wschód od zabudowań Technikum Rolniczego w Owidzu, na zachodnim brzegu rzeki Wierzycy. Grodzisko to znane jest w literaturze. Jest to grodzisko duże, kształtu nieregularnego / około 120 x 50 m/, o bardzo dobrze zachowanych wałach / zachowana wysokość wałów około 8 m wysokości / oraz wyodrębnionym niewielkim cyplu w północno-zachodniej części grodziska.

Rzeczą charakterystyczną jest silny spadek terenu całego grodziska ku północy.

Przeprowadzone badania sondażowe miały za zadanie ustalić chronologię obiektu. Założono dwa wykopy. Wykop I - w południowej części grodziska o wymiarach 2 x 6 m pod wałem, aby uchwycić ewentualną zabudowę podwałową. W czasie badań odkryto rozsypiskową warstwę wałową w postaci gliny o różnych zabarwieniach i tkwiących w niej kamieniach. W wykopie tym znaleziono kilka ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej oraz węgiel drzewny. Wykop II założono na cyplu wysuniętym w północno-zachodnim krańcu grodziska / o wymiarach 2 x 1,40 m/, gdzie w warstwie ciemnej ziemi o miąższości około 0,40 m odkryto stosunkowo dużą ilość ułamków ceramiki górę obtaczanej i całkowicie obtaczanej z ornamentem linii falistej, kości zwierzęce i węgiel drzewny.

Na podstawie znalezionej ceramiki chronologię tego stanowiska roboczo można określić na IX - X w.

Badania będą kontynuowane.